

Ocorrências da palavra *pauper* na coleção

ANTIQUITATES

Antiquitates - Libri memoriales

Antiquitates - Libri memoriales et Necrologia, Nova series

Antiquitates - Necrologia Germaniae

Antiquitates - Poetae Latini medii aevi

Pesquisa

Palavras-forma: pauper* # paupert*

Resultados:

Total: 178

Bonifatius (Wynfrith), Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 10, vers.: 217

Divitis et cuius propria dominabor in aula, Sollicitus **pauper** fit rebus semper egenus, Nequicquam dapibus saeculi saturatur opimis; Et mentis longa merendo pace carebit, Omnes magnanime spernit vitutis amicos.

Bonifatius (Wynfrith), Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 13, vers.: 342

Arte mea perdunt multi pia facta laboris, Ieiunium pariter, solamina et **pauperis** aegri.

Bonifatius (Wynfrith), Carmina

Poetae 1, Carm.: 7, pag.: 20, vers.: 21

Pauperibus largo praebebat munera dono, Ostendens gregibus pabula pulchra dei.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 5, pag. 43, vers.: 1

Angustae vitae fugiunt consortia Musae, Claustrorum septis nec habitare volunt, Per rosulenta magis cupiunt sed ludere prata, Pauperium fugiunt, deliciasque colunt: Quapropter nobis aversae terga dederunt, Et comitem spernunt me vocitare suum.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 41, pag. 74, vers.: 16

Orex bellipotens, clemens et mente benigne, Qui pontum, qui rura regis, qui regna gubernas, Templorum domini magnus fabricator, et apte Pauperibus largo dispensas plurima dono, Qui rigidas errore diu baptismate gentes Perfundis, placidi mittis ad gaudia regni; Subiectos reficis dulcique lumine vultus; Cunctorumque sacro restringis crimina freno, Cuncta gubernanti semper sis firmus amicus, Ut qui terreni laetaris culmine regni, Aeterno valeas cum sanctis vivere regno, In quo nulla famis, lacerans nec pestis habetur, Nullaque meroris servantur vincula cordis.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 52, pag. 82, str.: 10

10. Karitas vera, quod est donum optimum, non est in illis, despiciunt subditos, pauperes spernunt, peregrinos respuunt mente tument.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 52, pag. 82, str.: 17

17. Resistit nullus obpressor pauperum: canes sunt muti et latrare nesciunt nunc sacerdotes, ut librorum veterum dicta loquuntur.

Versus libris s. VIII adiecti

Poetae 1, Nr.: 7, pag.: 94, vers.: 1

Orbe bonus toto passim laudabilis heros, Inclytus in regno, fretus caelestibus armis, Laude triumphator, dudum super aethera notus, Iure patrum solio feliciter inclitus heres, Pacificus rector,

patiens dominator et aequus, Praelatus multis, humili pietate superbus, Providus ac sapiens, studiosus in arte librorum, Iustitiae custos rectus, verusque, fidelis, Pauperibus largus, miseris solacia praestans, Plenus honore dei et Christi compulsus amore, Septenis cum aperit felix bis fascibus annum, Hoc opus eximium Franchorum scribere Carlus Rex pius, egregia Hildgarda cum coniuge, iussit: Quorum salvifico tueatur nomine vitas Rex regum dominus, caelorum gloria, Christus.

Aedilvulfus monachus, Carmen

Poetae 1, n. 15, pag.: 595, vers.: 6

Viderat hunc quidam tetrae sub tempore noctis Vestibus insolitis indutum tradere dona Pauperibus miseris, nimium qui frigida membra Exclusi portis calefacta in rudere ponunt.

Aenigmata Hexasticha

Poetae 4, Nr.: 146, 22, pag.: 745, vers.: 5

Nullus sine meo mortalis corpore constat Pauperaque multum ipsos nam munero reges.

Aenigmata Hexasticha

Poetae 4, Nr.: 146, 54, pag.: 756, vers.: 1

Duo generantur multo sub numero fratres, Nomine sub uno divisus quisque natura: Pauper atque dives pari labore premuntur.

Aenigmata Hexasticha

Poetae 4, Nr.: 146, 54, pag.: 756, vers.: 4

Pauper semper habet divesque saepe requiret.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 175, vers.: 265

Hostibus occisis regnum sanctissimus Oswald Ingreditur, heros veterum condignus avorum: Vir virtute potens, patriae tutator, amator, Moribus egregius, Christi mandata secutus, Pauperibus largus, parcus sibi, dives in omnes, Iudiciis verax, animi pietate benignus, Excelsus meritis, submissus mente sed ipsa, Hostibus horribilis cunctis iocundus amicis, Ut bello indomitus, sic pacta in pace fidelis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 187, vers.: 798

Ille tamen metuit clara se stirpe fateri Progenitum, dicens: "Pauper sum et rusticus unus, Atque maritali vivebam iure ligatus".

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 192, vers.: 1018

Pauperibus largus, sibimet sed semper egenus, Sic bonus egregiae duxit moderamina vitae, Usque diem mortis clara pietate coruscans.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 193, vers.: 1096

Intrans ergo locum districtis usibus aptum, Tunc inopes iussit per proxima compita quaeri, Per se pauperibus victum ut deferret egenis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 197, vers.: 1255

Qui curas inopum devotus semper agebat, Pauperibus tribuens devoto pectore gazas, Quas terris perdens, sibimet condebat Olympo.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 3, lib. 2, cap., pag.: 207

XVII. Quomodo ex eius benedictione una flascona vini in XII pauperes sufficeret.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 15, pag.: 238, vers.: 3

Doctor in orbe pius, Christi clarissima salpex, Et caput ecclesiae, lux, decus atque pater; Iustitiae cultor, verae et pietatis amator, Pauperibus largus, clarus honore pio; Notus in orbe procul, meritorum laude venustus, Virtutum titulis nomen amoris habens.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 20, pag.: 240, vers.: 8

Omnipotens patris virtus, sapientia Christus, Obsecro te supplex toto de pectore pauper, Ut tua conservet Paulinum dextera semper, Protegat atque regat, virtutum floribus ornet.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 31, pag.: 249, vers.: 13

Saepius et nosmet memorantes dicite, quaeso: "Pauperis Albini, Christe, memento tui".

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 35, pag.: 251, vers.: 9

Omnibus esto pater, pastor, patriarcha, sacerdos, Pauperibus, miseris omnibus esto pater.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 46, pag.: 259, vers.: 13

Sobria cum sociis faciens convivium iustis, Pauperibus largus ceu miserisque pater.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 46, pag.: 260, vers.: 19

Pauperis ad thronum clamor conscendit Olympi, Audiet et Christus illius ipse preces.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 50, pag.: 263, vers.: 7

Ad te qui veniat, tristis non exeat umquam; Sis spes pauperibus atque salus miseris.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 50, pag.: 263, vers.: 31

Tunc memor esto mei et dic: "Mitissime Christe,

Pauperis Albini nunc miserere, precor".

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 58, pag.: 272, vers.: 40

"Non illis dominus, sed pauper inopsque superbus, Nec te iam poteris per te tu pascere tantum, Ni tibi qui veniet cuculus alimonia praestet".

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 62, pag.: 276, vers.: 46

Divitis obprobrium gemitus est pauperis ingens.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 62, pag.: 277, vers.: 85

Pauperibus iustis caelestis gloria restat.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 62, pag.: 281, vers.: 181

Pauperis et miseri mentem ne adflixeris umquam.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 71, 2, pag.: 294, vers.: 3

Magna ferunt saeculi gazarum dona potentes, Fert mea **pauperies** ista minuta duo.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 76, 1, pag.: 297, vers.: 19

Quod timeat dives, **pauper** iuuenisque senexque: Tum recipit meritis praemia quisque suis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 88, 8, pag.: 307, vers.: 5

Pauperibus tribuens in mundo quidquid habebat, In caelo ut Christi divitias caperet.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 90, 16, pag.: 316, vers.: 3

Iste dei Christi mandata implevit amore, **Pauperibus** tribuens quidquid habebat inops.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 100, 1, pag.: 328, vers.: 10

Sit quoque nostra manus miseris largissima semper, **Pauperibus** tribuens panes partemque ciborum.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 100, 1, pag.: 328, vers.: 12

Accipiet Christus, dederis tu **pauperi** quicquid, Et tibi non tardat mercedem reddere magnam.

Angilbertus Centulensis abbas, Carmina

Poetae 1, Carm.: 3, pag.: 364, vers.: 27

Quisque legat titulum, dicat, precor: "Angilberti Pauperis ac miseri, Christe, memento tui".

Audradus Modicus, Carmina

Poetae 3, Carm.: I, pag.: 74, vers.: 48

Aut si pauperies te illud non sivit habere, Invida seu furtim rapuit de nocte noverca Aut si nulla domi mansit spes inveniendi: Audi consilium cur his exureris auris.

Bibliothecarum et psalteriorum versus

Poetae 3, Nr.: III, 1, pag.: 244, vers.: 41

Denique dum superent gazae, dum larga facultas, Dum maiora inhies, dum utiliora roges, Da quod egent miseris, miserum defensio fito: Pauper egenus inops te miserante boet.

Bibliothecarum et psalteriorum versus

Poetae 3, Nr.: III, 10, pag.: 250, vers.: 25

Pauper egenus inops vidua orfanus anxius orbus - His aliisque datus est pater atque cibus.

Bibliothecarum et psalteriorum versus

Poetae 3, Nr.: V, pag.: 256, vers.: 65

Felix ergo manus, sed mens felicius huius, Pauper quae potius secum, quin constat egena, Non inflata tumens regalis stemmate typi; Sed, caro dum gemmis auroque ornata refulget, Haec secum semper meditatur nocte dieque, Lucidior Christo quo sole resplendeat ipso: Sicque tuum Karolum facis, o sapientia, solem.

**Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili metrica
(BHL-2441) Poetae 2, pag.: 104, cap.: 12, vers.: 35**

Currite nunc fratres, vitae dum lumen habetis, Neu tenebrae vos praeripiant, ante omnia pacem,
Veram pacem, inquam, sine qua nec munus ad altare proficit adlatum, neque enim possessio
quemquam Pauperibus profusa iuvat, nec martyr ab alto Iudice dona tulit umquam, servate
monebo."

Carmen de sancta Benedicta (BHL-1088) (BHL-1088)

Poetae 4, passio, pag.: 214, vers.: 63

Haec fuit illius virtus et origo salutis, Credere corde deum, hunc votis et mente timere, Pauperiem
Christi sciens censumque relinquens,

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 34, pag.: 311, vers.: 8

Omnia hic retinet tumulus pauperculus ista.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 41, pag.: 313, vers.: 1

Sarcophago recubant Sicheri membra sub isto, Tempsit qui mundi delicias cupidi, Fieret ut Christi
monachus pro nomine pauper, Caelestem pariter carperet ac patriam.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 69, pag.: 320, inscr.

IN HOSPITALE PAUPERVM.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 69, pag.: 320, vers.: 1

Parva domus iugiter pateat haec, claviger aulae, Pauperibus Christi, quo tibi porta poli, Sordibus
aethereus reserat quam rite piatis Custos, catholicae pastor et ecclesiae.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 72, pag.: 321, vers.: 3

Bibulum quem repetis, procul est a finibus almi Richarii; modo de libris studeo neque quicquam, Debeo

sed potius Christi praebere receptum Pauperibusque manu nec non stipem dare largam, Iuxta quod potis est nostrum, carissime pater, Aut tempus dictat vacuum aut permittit habere.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 105, pag.: 337, vers.: 38

Invidiae fomes, studuisti tangere cur me, Cum de pauperibus stat tibi cura levis?

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 158, pag.: 360, vers.: 6

Rethoris exemplum placeat memorare Catonis: "Munus perparvum tribuit cum pauper amicus, Summe libens animo, grates libeatque referre."

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 164, pag.: 364, vers.: 3

Exemplum minime pigeat memorare Catonis: "Quod tribuit pauper, gratifice capies."

Carmina e cod. Paris. 8812

Poetae 6, Carm.: 1, pag.: 136, vers.: 24

Ad hoc cum studio cuncti concurrite festum, Omnis ovans aetas, pueri iuvenesque senesque; Currat anus, virgo, vitricus, noverca socerque, Garrulus et mimicus, bucco pariterque Pelignus, Pauper, egenus, inops pariter cum divite gaza, Dux ciliarcus et eximius cum semine regis Rex, regina, matrona potens cum paupere turba, Rusticulus, emptor seu venditor, ethnicus, exul, Advena, mendicus, peregrinus et incola terrae, Vocibus excelsis domino super omnia grates Solvite cantantes magno cum murmure laudem.

Carmina Sangallensia

Poetae 2, Carm.: 1, pag.: 474, vers.: 3

Qui moriens unum natis relliquerat hircum, Unum quem solum potuit vix pauper habere, Dum miser advixit: non illi nempe bidentum Stipatae fuerant caulae nec pascua tauri luncea carpebant pingues haedique petulci Cornibus obversis viridem cursare per herbam Consueti fuerant; solo spes omnis in hirco, Totae diliciae, cibus his communis et ipse.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 126

46. Childebertus rex eidem sex direxit milia Solidorum eroganda omnia pauperibus.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 126

49. Alter dabat et rogabat pauperes ditescere; Alter sumens non cessabat in caelum transponere.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 127

57. Plus tamen quam regis fuit vox clamantis pauperis. Apud virum pietatis, hostem avaritiae.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 127

70. Ursos necat, messem salvat mulieris pauperi. Matronarum uni caecae lumen vultus integrat.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 129

95. Nihil habens quid daretur tristabatur pauperi; Laetabatur, si profusis abundaret opibus.

De vita et miraculis sancti Germani (BHL-3470)

Poetae 4, pag.: 129

103. Pauperes vestire fuit quanta diligentia, Indigentes quanta super animi compassio,

Engelmodus Suessionensis episcopus, Carmina

Poetae 3, Carm.: I, pag.: 56, vers.: 51

Regum deliciis apta est gemmata parabsis, Vilis pauperibus testa ministrat holus.

Engelmodus Suessionensis episcopus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, pag.: 60, vers.: 65

Te quoque posthabito mundani culminis ostro Diligit ut dulcem plebs trabeata patrem; Qui pater es viduis, vegetamen quique pupillis, Solamen mestis fidaque spes miseris Quique, in praesidium non umquam pauper egentum, Cunctos materno rite foves gremio, Cuius ab ore sacrae decurrens vena sophiae Ructat inexhausti dogmata larga favi, Cuius et e digitis myrra stillante supernis Infertur foribus ardor aromaticus, Gratia quae, tostos cum iam perlustret et Indos, Occupet et Thylae extima praelidiae.

Ermoldus Nigellus, Carmen in honorem Hludowici

Poetae 2, Liber II, pag.: 29, vers.: 157

Denique limitibus firmatis ordine regni, Finibus imperii dispositisque simul, Protinus expendit thesauros largus avitos Pro mercede matris atque animae requie, Quaeque patrum virtus, Carolus congesserat ipse, Pauperibus tribuit ecclesiisque sacris.

Ermoldus Nigellus, Carmen in honorem Hludowici

Poetae 2, Liber II, pag.: 29, vers.: 165

Spargit opes varias, arma, innumerandaque valde Munera distribuit, pauper, habenda tibi.

Ermoldus Nigellus, Carmen in honorem Hludowici

Poetae 2, Liber II, pag.: 33, vers.: 299

Et ferte auxilium, qui mecum regmina nostra Servatis, famuli, tuque, beate sacer, Quo clerus populusque meus, pauperque potensque Iura paterna sequi me faciente queant.

Ermoldus Nigellus, Carmen in honorem Hludowici

Poetae 2, Liber II, pag.: 33, vers.: 307

Dives agat legem, pauper teneatur eadem, Nec personarum sit locus atque modus.

Ermoldus Nigellus, Ad eundem Pippinum

Poetae 2, pag.: 87, vers.: 57

Dilige iustitiam, iustus quo possis haberi; Rex sapiens debet iustus et esse pius, Pauperis auditor promptissimus, altor egentum; Ecclesiae iuris nec tibi cura minor.

Florus Lugdunensis, Carmina (Poetae 2)

Poetae 2, Carm.: 27, pag. 556, vers.: 7

Esto memor, quoniam, duras qui praegravat aures Ad domini legem, vota odiosa facit; Et vacuas defert ad Christi altaria voces, Pauperis ad vocem viscera cruda gerens.

Waltherus Spir., Passio Christophori

Poetae 5, Liber II, pag.: 26, vers.: 7

Hic dum forte Samon dicione teneret avorum, Quae caput urbis erat, Siria dum regna manebant, Vir quidam meritis in censu paupere dives, Quem patribus non ignotis Chananea propago Ediderat, quia nulla suum vult terra videntem, Non pera gravidus baculo regit exule gressus.

Waltherus Spirensis, Passio Christophori

Poetae 5, Epistola, pag.: 63, lin.: 5

Quia, sicut nostis, mater sanctissima, pauperis coram potente formidat persona, data orandi licentia inprimis id referendum gestio, quam aegre talis potentiae notitiam expecto, ea quidem potissimum gratia, ut, quem pridem in parvulo non dedignata es habere ridiculum, iam in adolescente certissimum habeas servitutis indiculum.

Galterius Spirensis, Vita Christophori prosa (BHL-1777)

Poetae 5, Prologus, pag.: 64, lin.: 27

Qui autem sua pro Christo pauperibus Christi distribuant, ab ipsis, inquam, pauperibus gratiarum, ut dignum est, actiones quasi pro futurae mercedis ex expectatione recipiant.

Galterius Spirensis, Vita Christophori prosa (BHL-1777)

Poetae 5, Nr.: 5, pag.: 69, lin.: 4

Ecce Christum, quem hactenus in pauperum victu curabas, futura iam mercede licet induere.

Galterius Spirensis, Vita Christophori prosa (BHL-1777)

Poetae 5, Nr.: 14, pag.: 73, lin.: 25

Ubi quicquid pro corporis nostri vili mercede suscepimus, pauperibus in elemosinam, nudis in vestem, captivis etiam erogavimus in redemptionem.

Godeschalcus Orbacensis, Versus (Poetae 3)

Poetae 3, Carm.: 7, pag.: 736, vers.: 141

Nam facile est homini miserum se voce fateri, Ceu simulator agit; sed corde tenere, quod inquit, Pauperis est animo in supero regnantis Olympo.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 2, pag. 455, vers.: 97

Sumpta semel iugi nunquam concessit ab usu, Tradita pauperibus nisi cum successit in usum Aut attrita nimis nullos decessit ad usus.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 2, pag. 459, vers.: 255

Hic caecis oculus, pes idem denique claudis Pauperibusque pater sic omnibus omnia factus Offecit nullis, certavit profore cunctis.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 3, pag. 467, vers.: 220

Post soles aliquot casu compulsus eodem Hospitio fessus successit pauperiorum More suo; nam ventosum vitare tumorem Arte volens tali latebram sic saepe fovebat.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 4, pag. 480, vers.: 205

Carpebat gressu praesul per aperta modesto Rura viam vesperque diem condebat in undis, Obruerat totum pluvio qui frigore caelum: Confectus macie, confectus sordibus ecce Addit comitem perverso pectore quidam Nudus adusque pedes. Pepulit miseratio cunctos: Iungitur hospitio praetextus paupere praedo Interque innocuos cubitum dat membra ministros.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 6, pag. 502, vers.: 10

Germanum dives, Germanum denique pauper Venturum resono passim clamore fremebant.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 11, pag. 174, vers.: 45

Haec quoque pauper inops, quamvis sis summus honore, Misit congesta; accipe mente pia.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 14, pag. 177, vers.: 13

Omnia finis edax devastat gaudia mundi, Pauper tum iustus regna superna capit.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 68, pag. 224, vers.: 3

Qui propter Christum praesentia gaudia mundi Sprenens, pauperiem elegit atque sibi.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 82, pag. 236, str.: 13

13. Hoc hymnista carmen offert pauper vobis, martyres, quaecunque sit tenere, servus vester obtulit.
Ovictores gloriosi his ovate laudibus.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 89, pag. 240, vers.: 11

Caste conversans mundana haec gaudia sprevit, Pauperibus larga, omnibus apta bonis.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 91, pag. 241, vers.: 3

Qui Francis, Italis, Romanis praefuit ipsis, Omnia sed sprevit, pauper et hinc abiit.

Hrabanus Maurus, Carmina. Appendix

Poetae 2, Carm.: 16, pag.: 256, str.: 11

11. Laetum enim largitorem ipsum amat dominus, qui alacri semper corde inperitit pauperibus; en ipsius iustitia permanet in saecula.

Hrabanus Maurus, Carmina. Appendix

Poetae 2, Carm.: 16, pag.: 256, str.: 14

14. Olim iamque extitisse sacrae ferunt paginae, quod nec ullus, puto, latet pauperum et divitem, quos qui vult considerare.

Hrabanus Maurus, Carmina. Appendix

Poetae 2, Carm.: 16, pag.: 256, str.: 15

15. Pauper felix collocatur sinu summo Abrahae patriarchae, glomeratur decor sanctis aedibus, dives vero catenatus mancipatur ignibus.

Iosephus Scotus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 5, pag.: 156, vers.: 1

Vita, salus, virtus, verbum, sapientia, sponsus, Ianua, pastor, ovis, prolisque parentis imago, Recta columna, lapis, turris es, lucifer et sol, Gratia plena patris, augmentum lucis ab ortu, Altitronus Iesus, lex optima, factor Olympi, Consilium, princeps, repletus fructus oliva, Omnipotens vitis rector, en unctor et unctus, Legifer aetherius, testis, dux, sermo, profeta, Victor, ubique tremit te caeli regia, praesul Maximus et minimus, signum venerabile cultu, Botrus es in Cypro, mors, servus, victima, manna, Arbiter aeternus, nimbus, quo terra virescat, Lampas es aut panis superus commissus ab alto, Exitus, introitus, sors, regnum sive redemptor Orbis es, en, medicus ponens pigmenta salutis, Signifer in clipeis tu vincis semper et arcu, Emptor adeptus eras claro de stipite mundum, Rex regum, dominus, cunctis lux alma per orbem, Principium, finis, locuples et pauper amictu, En puer et senior, fons, flumen, pastor et agnus, Nomen habens oriens, vexillum lucis es ortum, Simpliciter mitis, mirandus es ore profusso, Fortis seu infirmus, tu plenis sensibus Aron, Iustus es et iudex, tua solum sancta voluntas; Regna beata tenens de stercore sumis egenos, Murus es invalidis, puteus, quem femina potat, Ignis in hunc orbem, missit quem verus ab arce Supremusque parens, tritus tu passus es Abel, Scriba es, tu cervus, caprea de cespite Bethel, Inclyta porta bonis, plana et tu semita recta, Morsus es inferni, o rex, cuius celsa tribunal Astra poli superat, prior a consortibus es tu, Pacificus Salomon verusque oblatus es Isac, En homo tuque deus, pensas qui proemia cuique, Tu stas damnans omne nefas, defensor et ultor, Rex pie, virtutum tibi gloria, mystice Samson, Auxiliare decus, flos campi, summaque dextra.

Laudes Mediolanensis civitatis

Poetae 1, pag.: 26, str.: 16

16. Questu congrue ditantur venientes incole, nudi quoque vestiuntur copioso tegmine, pauperes et peregrini saciantur ibidem.

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 286, vers.: 273

Idcirco vobis iterum pronuntio dicens: Quisquis enim pandens mundanis brachia gazis Non fuerit miseris et egenis largus in orbe, Illa nec extendet censori premia poscens Praestanti cunctis seculo promissa futuro; Quin vario meriti verecundus discolor ore, Vanus, iners, reprobus, mancus, miser, aridus, inpar, Nudus, inops, pauper, vecors, egrotus et expers, Luridus et vacuus, nil opis possessor in altis, Longa trahens gemitu suspiria pectoris alto Parebit donante deo sua premia iustis.

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 287, vers.: 312

In scriptis alibi legitur, quod dis violentus Pauperis in mercede futura caelite lance In poenis Herebi manibus nodabitur altis.

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 290, vers.: 391

Expertes ideo deflentes voce lugubri Funerae poenis trudentur perditionis, Quae sunt preparatae dusmis quorumque ministris, Ac degent illis aequales consotii, Quo nullus conviva parat convivia mensae Et pacis desunt suffragia laetitiaequae, At nullus radius clarescit lucis amoenae Ac numquam tribuit solamen quisquis amoris, Non genitor nato nec quis natus genitori, Nec germana dabit germano quid pietatis, Qui miser ac pauper lugubrisque moratur et expers Carceris in tetri tenebris dirique profundis, In quo nulla dies umquam lucere videtur

Nec rutilus Titan radios aspergit amoenos
Purpurea Lucina sua nec luce coruscat
Ac sine fine pirae tonstro vastante perennis
Continuo mortis somno dormire rogatur
Et nece spiramen vitae finire nequit quis,
Vivere quin habeat sine vivendi ratione
(Mortis nempe mori casu mortis sine meta),
Scilicet et nemo directo tramite cursus
Glorificans cum stipe sua descendere possit,
Perdita quo veniae miseratio spesque salutis;
Quo nihil expectatur ali nisi Tartara saeva,
Ast operae spatium nulli conceditur umquam,

Quo rus mesticiae necnon chaos impietatis;
Quo sceptri speties non est, ulla orgia regum,
Sennarum strepitus sed dirus personat illic
Ac papli poclique, simul vestis, sit egestas;
Quo sunt magnanimi cuncti faustique mariti
Participes similesque suorum mancipiorum,
Nullius famuli fulti pietate faventis
Neque ministrorum properantum more fideli
Praesulis in casu iuti solamine prompto,
Sed iugiter plorant inmania tonstra luentes
In tenebris altis trusi cum demone tetro;
Quo nullus splendor lucessere cernitur ultra;
Quo miserae lugent animae gemitu vehemente
Suppliciis Erebi submersae pondere noxae,
Questibus et vanis luguberrime vociferantes
<...>

Milo Morinensis episcopus, Carmina. Appendix

Poetae 3, Append.: 3, 2, pag.: 681, str. 7

7. Tu redemptor captivorum, consolator pauperum tuque pater pupillorum, tu mater orphanorum, vigor paraliticorum, effugator daemonum.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Milo regi Karolo, Carm.: 3, 2, pag.: 612, vers.: 16

Graeculus Augusto cum ferret xenia metri Et caperet nullum tanto de principe donum, Non ille audaces compescuit ante Camenas, Donec, ab Augusto elicitis vel versibus, ipsi Redderet oblato geminos pro carmine nummos: Disticon accipiens pauperque minuta rependens Se largum memorat, regem condemnat avarum.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 617, vers.: 64

Iste sacerdotes et septem consiliares Bellacesque viros et scribas atque eunuchos Tyronesque probos iugulavit fudit abegit, Rex quibus infandus (sed huic feritate secundus) Clemens ante fuit; nulla hic pietate pepercit Crudelis cunctis, solo hoc laudabilis actu: Pauperibus nudis vacua in tellure relictis.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 618, vers.: 75

Pauperibus parcat, quia hic dominatur egestas; Divitibus patulas in fauces ingerit offas.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 635, vers.: 665

XXV. Principiumque mali, quae criminis omnis origo est, Decidat erecto ventosa superbia collo
Insanusque tumor radicibus erutus imis Pellatur: multi documenta dedere ruinae; Confisi virtute sua
cecidere superbi, Surrexere humiles: domini verissima vox est: "Qui tumet, ille cadit; sed pauper
corde levatur."

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 641, vers.: 861

Hac euangelicus laudatur vilicus arte Prospexisse sibi et stipendia fraude parasse, Quae sibi
sufficerent delecto sorte futura, Providitque sagax formica ut farris acervum Atque oleum, miserantis
opem, fomenta laborum Et tegumen vestis, victum hospitiumque laremque Ac breviter tactus citius
sibi tanta paravit, Pauperies illum premeret ne dira senectae, Duceret et torquens aliena per ostia
egestas: Hoc exemplo animos tangat concussio nostros.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. II, pag.: 662, vers.: 601

Planctibus et lacrimis a sorde Maria piata est, Quae largo fletu Christi vestigia tinxit; Flagitiosus
Achab dum paenitet, ultio tardat; ABabylone redit compunctus corde Manasses; Crimina
pauperibus miseratio facta resolvit: Iustificatur in his, quod signat nomine, Zacheus.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. II, pag.: 673, vers.: 996

Obviet in memet misero miseratio vero, Iustitiae figat pax oscula suavia amicae, Ut Salomon scribit, si
non cognitio fallit: "Obviavere sibi dives pauperque sub uno, Et dominus tamen est istis operator
utrisque."

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, Haimini rescriptum ad Milonem carm. 1, 5, pag. 567, lin. 5

Papae! miror opiparum valuisse divitibus praeparare convivium, quem putabam vix posse pauperibus exhibere vel gustum.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. I, pag. 576, vers. 357

Qui saepe esuriit, modo caeli pane cibatur; Crebrius et sitiens potatur fonte superno; Ac quondam nudus nunc agni est vellere tectus; Qui olim pauper erat, modo regni munere dives, Quo memor ut nostri sit, corpore corde precamur.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. II, pag. 580, vers. 66

Gallia, tanta tui sumes tunc munera regis, Actus magnifici si nunc imiteris Amandi, Qui, docuit quodcumque, suo complevit et actu; Qui iugiter sacrum servans pietatis amorem, Et, qua plenus erat, vultum bonitate serenans Visu prodebat, quae pectoris arca teneret, Sobrius et sensu renitebat corpore castus Largaque pauperibus praebebat dona benignus.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. II, pag. 580, vers. 74

Hinc atque hinc medium dum se conformat ad omnes, Divitibus dives, pauper sociatur egenis.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. IV, pag. 600, vers. 99

Tempore quo quidam residebat ad ostia templi

Mendicus, rebus pauper, sed lumine frontis

Pauperior, quem hac affatur voce sacerdos: "O homo, si fidei retines in pectore lucem, Ablue aqua clausos oculos, qua sanctus Amandus Abluit ille manus: hoc spondeo te renovandum Unguine: lux rediens caecis infusa fenestris Monstrabit, sancti quantum benedictio digna est, Nec vacuus credens fidei virtute redibis".

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. IV, pag. 600, vers. 108

Haec promissa carens mox pauper lumine credens Sumpsit aquas faciemque lavit: medicina lavacro
Est comitata pio: o rerum conversio! caeci Dum splendent oculi, fera mortis imago repulsa est.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. IV, pag. 609, vers. 495

Omnis in ecclesiam mundus sua munera defert: Ille nitet sensu velut auro, munus et alter Argenti
eloquio portans candescit honesto Cantorumque chorus vocali concinit aere; Fertur ab hoc coccus
gemino bis tinctus amore, Offert et torta, carnis maceratio bissum; Lignum incorruptum hic corpus
gerit immaculatum, Actibus ille piis ceu pulchro splendet olivo Perfususque bono ut timiamate
fraglat odore: Ast ego munificis commixtus coetibus assum Pauper egenus inops trepidans confusus
et angens, Qui fero nil placitum, quod in aram ponere fas sit.

Miracula Niniani episcopi (BHL-6240b)

Poetae 4, Cap. 14, pag. 960, vers. 463

Hic fuit egregius per omnia gesta sacerdos, Omnia quae nullus potuit perstringere lector, Ex quibus
innumera scribendo linquere quondam Predixi, obsequio sed sancti pauca relatu Incipiam pandens
cellaria pauperis horti.

Miracula Niniani episcopi (BHL-6240b)

Poetae 4, Cap. 14, pag. 960, vers. 477

Hic pater orbatis iudex viduisque benignus Pauperibusque fuit presentis portio vitae Extitit atque
malis metuendus in omnibus auctor, Nec minus atque bonis magno diligendus amore.

Passio Iustini martyris (BHL-4580)

Poetae 4, Nr.: 151, pag.: 846, str.: 34

34. Quibus ad portam castelli pauper quidam obviat, Qui et claudicabat gressu et visu caruerat, Quem
atra vexabat fames, pariter et nuditas;

Passio Iustini martyris (BHL-4580)

Poetae 4, Nr.: 151, pag.: 846, str.: 40

40. Felix, qui super egenum intendit et pauperem, Quoniam in die mala deus eum liberat, Sed nec ab auditu malo timere compellitur.

Passio metrica Petri et Pauli (BHL-6676)

Poetae 6, pag.: 131, vers.: 295

Iam iugulo capulus superimminet atque recedit, Ut visum misero est; lux tenebrescit ei; Corde tremit, membris quatitur nec lustra fugaci Munimen tribuunt sicque perosus abit, Pro populo et patribus comitatus paupere turba, Libertos numero quatuor aspiciens.

Paulinus Aquileiensis, Carmina

Poetae 1, Carm.: 2, pag.: 131, str.: 5

5. Aecclesiarum largus in donariis, pauperum pater, miseris subsidium, hic viduarum summa consolatio erat: quam mitis, karus sacerdotibus, potens in armis, subtilis ingenio.

Paulinus Aquileiensis, Carmina

Poetae 1, Carm.: 10, pag.: 143, str.: 16

16. Quie prius eras civitas nobilium, nunc, heu, facta es rusticorum speleum; urbs eras regum: pauperum tugurium permanes modo.

Poeta Saxo, Annales de gestis Caroli Magni imperatoris

Poetae 4, Lib.: 1, pag.: 11, vers.: 161

Hic humanarum videas ludibria rerum, Quam vario cursu vitae rota volvitur huius: Hesterno Desiderius diademate regni Floruit - en hodie est pauper, captivus et exul.

Poeta Saxo, Annales de gestis Caroli Magni imperatoris

Poetae 4, Lib.: 4, pag.: 49, vers.: 128

Copia pauperibus Saxonibus agnita primum Tunc fuerat rerum, quas Gallia fert opulenta, Praedia praestiterat cum rex compluribus illic, Ex quibus acciperent preciose tegmina vestis, Argenti cumulos dulcisque fluentia Liei.

Poeta Saxo, Annales de gestis Caroli Magni imperatoris

Poetae 4, Lib.: 5, pag.: 66, vers.: 489

Hac invitati fama cum partibus orbis De cunctis ad eum confluerent inopes, Non tamen in proprio satis exercere putabat Regno gratuite largitionis opus, Sed per legatos mittebat ad extera regna Christicolis crebro munera pauperibus; Quos aegyptus Alexandrique ex nomine dicta Urbs inopes habuit, iuvit eos opibus; Africa munificum Cartagoque senserat illum; Est experta satis largifluum Syria; Ad Hierosolimam seu cetera, quae loca Christi Gestis corporeis sanctificata manent, Sepius indiguis donanda fidelibus auri Misit et argenti pondera non modica.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 9, pag.: 177, vers.: 3

Nec nos oblectat praedives copia rerum, Sed nos excruciat horrida pauperies; Nec nos oblectant dulciflua dona Liei Mellifluusque medus domata nostra fugit; Nec nos oblectat cacavis biscoctaque Mosa, Flavicomae Cereris gratia dulcis abest.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 17, pag.: 184, vers.: 9

Pauperes, dites, laici, potentes, Clerici regis sabaoth ministri, Omnis aetatis decus atque sexus, Fundite fletus.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 39, pag.: 203, vers.: 69

Pauperem Christi sophicum poetam, Qui novum vobis melicumque carmen Ore depromsit digitisque scripsit, Cerne benignus.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 45, pag.: 208, vers.: 17

Pauperes, dites, laici potentes, Ocorona clericalis ordo, Omnis aetatis decus atque sexus, Plaudite cuncti.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 65, pag.: 219, vers.: 13

Ecce paschalis renitetne stella?, Cuius adventu hilaescit omnis Dives et pauper, populusque vernat -: Spargite flores.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 79, pag.: 229, vers.: 27

Quod manibus tribuis, hilari quod menteque donas Pauperibus, vitae scribitur ecce libro: Illic thesauros vos invenietis opimos, Qui neque marcescunt, sed super astra virent.

Sedulius Scotus, Carmina. Appendix

Poetae 3, Carm.: II, pag.: 240, vers.: 47

Patria pauperibus, caecatis nobile lumen, Ac gressus claudis, quis bene fautor agit, Candida progenies, stirpis et origine clara Inclita nobilitas Francigenumque decus

Smaragdus Sancti Michaelis Viridunensis abbas, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, 1, pag.: 607, vers.: 1

Hunc operis nostri modicum percurrere libellum, Lector, ut invenias, candide, quicquid ama; Quem studuit calamus pauper describere noster, Et voluit modica pingere nostra manus.

Sylloga codicis Sangallensis 381

Poetae 4, Carm.: X, pag.: 324, str.: 4

4. Nos pro statu parvi loci reique modo pauperis laetantes pio domino occurrimus in omnibus.

Sylloga codicis Sangallensis 381

Poetae 4, Carm.: XIX, pag.: 330, str.: 7

Spiritu pauper fuit hic minister: Hinc et in regno micat ille dexter. Mitis exstabat: tenet atque terram
Viva gerentem.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 25, pag.: 483, vers.: 13

Ofacies, facies ter cocto clarior auro, Felix qui potis est semper adesse tibi, Et diademali sat dignam
pondere frontem Cernere, quae simili cuncta per arva caret, Egregiumque caput, mentum, seu colla
decora, Aureolasque manus, pauperiem quae abolent.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 495, vers.: 51

Pauperis ad causam concurrite sive pupilli, Et miser et pronus iustificatus eat; Vos inopes manibus
peccantum demite diris", Hinc proxima stilo talia plura canit.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 503, vers.: 373

Dum redis isque, sonet si verba precantia pauper, Qui se post dicat non tibi posse loqui, Cum populo
stipatus eas foribusve superbis, Plebe inhiant foris, ipse receptus eris.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 503, vers.: 377

Te prope fidus eat iustusque piusque minister, Quo duce post tibimet pauper adesse queat.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 507, vers.: 541

Mille greges redeant tibi quamquam armentaue mille, Finitimusque tuam nemo coartet humum,
Omnibus ipse carens inamati tegmina busti Rebus inops rerum pauperiora petes.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 509, vers.: 605

Has bene disce prius, quantum has discere debes, Iob tibi in exemplum verba parantur; ait: "Lumen eram caeco, gressus moderatio claudo, Pauper et invento me patre tutus erat.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 509, vers.: 621

Saepe suas semperque solent convolvere causas Magni, cum propria re sine pauper eat.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 516, vers.: 891

Est merito iungenda tibi de paupere turba, Divite quae premitur, cura, libelle, brevis.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 516, vers.: 895

Pauperibus quicumque praees, mitissimus esto, Teque his natura noveris esse parem.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 516, vers.: 901

Flumina concursu crescunt maiora minorum, Proficit et dives pauperis auctus ope.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 37, pag.: 529, , str.: 7

7. Has canat clerus, simul omnis et plebs, has senex pangat, puer atque parvus, pauper et dives reboent ovantes pectore puro.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 40, pag.: 532, vers.: 13

Iste famemque sitimque simul, seu frigora dira Pauperibus membris pellere suetus erat.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 41, 1, pag.: 534, vers.: 79

Hinc pia pauperies, pietas et opima, beate Est, Tobi, libro rite notata tuo.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 63, pag.: 556, vers.: 1

Pauperibus pateat, praesul, tua ianua semper, Cum miseris Christus intrat et ipse simul.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 63, pag.: 556, vers.: 3

Deque tuis epulis pascatur pauper egenus, Ut conviva queas lectus adesse deo.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 72, 1, pag.: 563, vers.: 15

Exul, inops, pauper, tristissimus, anxius, egenus, Spretus et abiectus est ubi sive dolens".

Tituli saec. VIII

Poetae 1, Nr.: 9, pag.: 113, vers.: 11

Pauperibus largus, nulli pietate secundus, Et pro plebe sacris pervigil in precibus.

Translatio Cornelii Compendiensis (BHL-1964)

Poetae 4, Nr.: III, pag.: 241, str.: 8

8. Impios ad pietatem exorando revoca, Et rapaces doce sua largiri pauperibus, Ne se invicem mordendo consumantur ocus.

Versus de eversione monasterii Glonnensis

Poetae 2, pag.: 147, str.: 16

16. Quidam fuit hoc tempore Nemenius nomine, pauper prius progenie agrum colebat vomere.

Versus libris adiecti

Poetae 4, Nr.: 5, 1, pag.: 1057, vers.: 4

Folia conscripsi haec pauperum usibus apta, Exemplo que esse bonis per saecula opto, Lumina perpetuae iamiam effundere lucis, Viribus ut summis fallentia fugere discant Vastaque fumigere vincant incendia flammae Angelicosque augere choros perque aethera possint Laudibus aeternum gaudentes scandere limen, Dulcia praesens post sumpturi munera saeculum.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 789, vers.: 71

Inter cetera obsequia hora congrua adventa Aqua lavans parata lassabunda vestigia Cotidieque uberius augmentabatur in melius, Undique colligens pauperes, benigne cunctos refovens; Praebens obsequia feniis lavansque capita singulis, Squalida ora mulcens osculoque blande suscipiens, Dein conpositis sellulis aquam manibus fundens, Ipseque cibum adponens, poculum ipse praebens.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 791, vers.: 131

Ecce dominus humilem levat de stercore pauperem Et facit celsum egregias inter sedere catervas.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 794, vers.: 213

Una carpebat dierum nobiliter comitatu, Cum turba quoque fortuitu fit ei obvia pauperum.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 795, vers.: 215

Inpertiri ilico potum iubet pauperum coetu Ex vinoflasco exiguum quod continebat Falernum.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 796, vers.: 257

Fuit salus orfanorum redemptorque captivorum Consolator debilium, munerator largus egenum,
Pater peregrinorum pius, defensor pauperum providus, Omnibus quippe largus sibi que soli
restrictus.

Vita Eligii Noviomagensis metrica (BHL-2478)

Poetae 4, Nr.: 149, pag.: 797, vers.: 275

Nec dubie quin substantiam in caelo percepit illam, Quae Christo pie conlata datur sub pauperis
forma.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 440, vers.: 431

Iste quidem solitus fuerat levita Iohannes Pauperibus Christi gratis solamina ferre Atque iuvare
inopes et sustentare misellos.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 446, vers.: 690

Aequora transvectus castrum, quod nomine avito Arbonam vocitant Galli, subit, intrat et illic
Pauperibus Christi, caecis reliquisque misellis, Pupillis, viduis, mancis et compede pressis, Carcere
detentis, manicis pedicisque ligatis, Omnibus his tribuens solamina grata beatus Usus in proprios nil
quaerit habere repostum.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 460, vers.: 1273

Oblato renuens extolli pauper honore Delicias fragiles segura mente refuto, Illum dum veneror, dum
diligio, dumque celebros, Qui valet aeternae concedere praemia vitae, Qui super astra tenet solium
sine fine perhenne, Angelicas acies proprio qui iure gubernat, Humanos actus qui temperat, ordinat,
aptat, Omnibus electis qui munera grata rependit, Horum quo merito iungar, tua, Christe, potestas
Concedat, clemens, faciat iubeatque velitque.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 469, vers.: 1626

Indumenta pii dum presbiter erogat almus Pauperibus turbis conventibus atque misellis, Accipit exuvias, quis ultima membra teguntur, Aegrotus, squalens, vilis, miserandus et impos.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 473, vers.: 1800

Nunc iterum atque iterum supplex pauperculus oro, Ut me tuta fides confirmet, Christe redemptor, Turpia quo fugiam factis melioribus utens, Ne me flamma vorax crudeli sumat hyatu In chaos inmensum demergens pondere vasto, Quin tua per meritum Galli me gratia lata Inter oves numeret, quis pascua servat amena, Quas et pastor alit summis in sedibus orti Et nemoris, quas ipse deus custodiat. amen.

Vita Leudegarii metrica (BHL-4854)

Poetae 3, Lib.: 1, pag.: 8, vers.: 70

Da, deus, ut possim tantas proferre loquela Virtutes; mea fecundis arentia donis Corda riga, vatis ne tanta fluenta restringat Haustus exiguus veniens de paupere lympa.

Vita Leudegarii metrica (BHL-4854)

Poetae 3, Lib.: 2, pag.: 34, vers.: 355

Clericus ordo simul, monachorum examine pompa, Pleps, vulgus, pauper, mixtus vel sexus uterque Cum crucibus rutilis, claris, cum ture, lucernis: Nubila cuncta tonant sursum, simul arva tremescunt.

Vita Leudegarii metrica (BHL-4854)

Poetae 3, Lib.: 2, pag.: 36, vers.: 452

Unius horae spatium stat corpus in altum; Percussor mediis flammis iniectus anhelat; Cernitur in medio noctis lanterna refulgens; Custodis raptor rapuit res arte maligna; Fur mortem dominusque luit, sed reddita res est; Morte obiit, pedibus, saeva, qui perculit urnam: Auctorem gladius vita spoliavit et armis; Oppressit litemque latente epistola sumpta: Morbida septennis lumen linguamque recepit: Spiritus infestus mulieris membra reliquit; Morte caret coniunx falsa pro morte mariti; Claudus abit plantis multis lassatus ab annis: Femina curvatis digitis sanata revixit; Ecce liquor duplis iterum remeaverat undis; Martyris adventu turbata procella quievit; Et nato lumen meruit paupercula mater;

Cernua iam mulier solis reminiscitur orbem, Solvitur et iuvenis diro torquente dolore; Curantur bini

gelido sub corpore: pauper, Luminibus fraudata diu sub nocte puella; Seminecem meruit puerum iam vivere mater; Sic infidus abit caecus cernensque fidelis; Corpore sic toto gaude solidata puella; Capta oculis mulier splendenti reddita luci; Est puer ereptus, quem vexat demonis ardor; Femina hic etiam simila iactata furore.

Vulfinus Diensis episcopus, Carmen de Marcello (BHL-5247b)

Poetae 4, pag.: 973, vers.: 293

Optime devoto carpebat pectore vitam Pervigil et precibus scandit ad astra poli, Pauperibus larga propriis et prodiga rebus, Actibus in cunctis prole benigna cluens; Proh dolor! alta febris subito pestisque perosa Corripuit puerum, culminis omne decus, Abstulit atra lues gressum celeresque recursus Atque thoro recubant crura soluta gradu.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 1. Vita Mammae, Capit., pag. 276, lin. 7

V. Ut agrestia cum mitibus mulgens et caseos pauperibus tribuens apud praesidem sit delatus.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 1, 5. Vita Mammae, pag. 280, vers.: 6

Cernit abundantes lactis de munere fructus, Et rogat, ut dominus quicquid velit inde futurum Ostendat; tum sancta virum mox iussio portas Caesareae properare iubet, tandemque repertis Pauperibus, viduis, orbatis luce parentum, Quod dominus tribuit, largis contradere palmis Non secus ac iussum est, prompto perfecit amore.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 3, Visio Wettini, pag. 327, vers.: 727

Idcirco occiduis homines in partibus huius Ordinis instruimus, quos Gallica rura tenere Novimus et cunctos, quos haec Germania gignit, Pauperiem ut veram devota mente sequantur, Ianua ne caeli contra claudatur eosdem, Indeque depulsi pereant sub faucibus ignis, Qualiter omnipotens hominum sator atque creator Per me terribili cunctis sermone remandat."

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 4. De cultura hortorum 14, pag. 344, vers.: 239

Infirmitas diviva licet Macedonia ramis Spargitur, et crebris ignobile semen aristis Sufficit, illa tamen toto reparabilis anno Pauperiem largo solatur munere plebis Indiguae, nec non restringere sanguinis undas Corpore diffusas facili solet obvia gustu.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De rebus diversis, Carm.: 11, pag. 359, vers.: 1

Suscipe, sancte pater, pauper quae munera Strabus Mittit, et ex animo missa revolve libens.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De rebus diversis, Carm.: 18, pag. 363, vers.: 23

Atqui in pauperie, passa est quam nostra iuventus, Non talem te, care, habui minus atque benignum Expertus non sum, fuerat quam cura petentum, Cur modo divitiis mordax testetur in amplis Fama tuam, miror, celare peculia dextram, Quae pater usuris clemens augenda reliquit.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 23, pag. 372, vers.: 63

Aurea quod regnat stipata satellite nigro, Non aliud portendit enim, quam quod, mala quantum Luxuries quosdam sensu distendit avaro, Tantum pauperies alios devastat adurens.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 24, pag. 380, vers.: 49

Augustae pauper decies dat munera quina Strabo petens veniam, signat quam calculus idem.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 29, pag. 383, vers.: 7

Nil servivi, nil merui, tamen ecce repente Immerito assumptus pauper honore fruor.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 37, pag. 388, vers.: 15

Nobilitatis apex, hominum pater unus et una Pauperibus procures conditione ligans, Virtutem, vitam, pacemque in saecula vestram Amplificet, firmet, multiplicet, foveat.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 38, pag. 389, vers.: 21

Quanta per ingentes fluviorum angustia cursus Terruit, et quotiens trepidum tenuere latebrae, Pauperies pressit, praesens metus, omnia dura!

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 38, pag. 390, vers.: 64

Haec aetate quidem invalida, dum tempora nondum Pube sua teneris florerent tincta sub annis, Aemula pauperies dum grandia facta vetaret Inprobitate sua, temet potuisse volentem Miramur, quae posse dedit deus ordine certo.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 64, pag. 406, str. 7

7. Dicat omne plebis agmen, clerus ipse primitus, dives, pauper, sospes, aeger consonent in laudibus. Salve

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 76, pag. 414, vers.: 28

Hinc repetam cognata meis discrimina fatis; Quae licet emerui genuini sorde veteri, Non tamen ante tuli, patris quam munere vestri Paupere de fovea protractus, ad impia veni Iurgia turbati vario certamine mundi.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 79, pag. 417, vers.: 1

Hoc opus exiguum Walafridus pauper hebesque Collegit patrum dogmata lata sequens.

Waltharius

Poetae 6, pag.: 29, vers.: 135

Quod volo plus factis te quam cognoscere dictis: Elige de satrapis nuptam tibi Pannoniarum Et non pauperiem propriam perpendere cures.